

Hoofdonderhandelaar van het Iraanse regime erkent in een besloten vergadering verscheidene op het IAEA gerichte verzinsels

In verklaringen die per ongeluk op de website van de staatsomroep zijn geplaatst, erkent Araqchi:

- De EBW ontstekers waren van het Ministerie van Defensie
- We meldden Fordow pas aan bij de IAEA toen we erachter kwamen dat deze site ontdekt was
- Als we het nucleaire programma alleen op zijn economische merites beoordelen, is het een grote verliespost
- In strijd met resolutie UNSCR 2231 zullen we noch ons raketprogramma staken noch stoppen met wapenleveranties aan Hezbollah

Abbas Araqchi, de onderminister van buitenlandse zaken van het Iraanse regime en de hoofdonderhandelaar bij de nucleaire gesprekken met de P5+1, erkent op 1 augustus in een besloten briefing van regisseurs en redacteuren van de staatsomroep een paar grote leugens die aan het Internationaal Atoom Energie Agentschap (IAEA) zijn verteld. Hij zei dat het akkoord in Wenen verschilt van Resolutie 2231 van de VN-veiligheidsraad en dat het Iraanse regime niet van plan is alle artikelen van de resolutie te gaan implementeren. Kennelijk zijn sommige van de verklaringen van Araqchi onbedoeld op de website van de staatsomroep gezet, maar ze werden snel weer van de website verwijderd op bevel van de Opperste Veiligheidsraad van het regime. Hieronder volgen enkele verklaringen van Araqchi:

1. Araqchi zei dat het Westen *“van het geheel technische dossier van Iran een politiek dossier maakte vanwege de mogelijk militaire dimensie (PMD) en ze voortdurend met het IAEA samenwerkten en het meer informatie gaven, wat de zaak verergerde. Het was op deze wijze dat de EBW (Exploding Bridge Wire) ontstekers werden onthuld. Vraagt u maar aan de vrienden bij het Ministerie van Defensie; ze zijn enorm geprikkeld vanwege het lekken van informatie, dat de zaak verergerde.”*

Dit is ondanks het feit dat het Iraanse regime herhaaldelijk heeft geprobeerd om de EBW ontstekingen te portretteren alsof dat niet-militaire en niet-nucleaire zaken zijn en ze claimt dat deze ontstekers worden gebruikt bij het zoeken van olie en gas. Het IAEA rapport van 26 mei 2008 (supplement bij bladzijde 2) meldt: *“Het Agentschap vroeg naar de mogelijke betrokkenheid van een staf lid van een Instituut van Toegepaste Natuurkunde (IAP) bij het werk van Iran aan EBW ontstekers; ... Iran zei dat de betreffende persoon niet betrokken was bij werk aan EBW ontstekers en dat de aanbestedingsverzoeken betrekking hadden op de registratie van bronnen voor het olieministerie.”*

Het IAEA rapport van september 2014 stelt dat de Directeur Generaal van de IAEA opmerkte dat Iran ook informatie en uitleg gaf over zijn activiteiten na 2007 met betrekking tot de toepassing van EBW ontstekers in de gas-, en olie-industrie die niet strijdig is met professionele procedures in deze industrie.

2. Bij een ander onderwerp gaf Araqchi toe dat het regime niet van plan was Fordow openbaar te maken en het deze plaats alleen aanmeldde bij de IAEA toen het ontdekt had dat de locatie bekend geworden was. Hij zei: *“Toen we ontdekten dat Fordow bekend was, en zij het bekend gingen maken, waren wij hen net voor. We gaven snel opdracht aan de heer Soltania (toen vertegenwoordiger van het regime bij IAEA) de plaats bij het IAEA aan te melden en dat deed hij in een brief aan de heer Baradei ... Toen hij de brief wilde overhandigen, werd hem gezegd dat Baradei naar het vliegveld was vertrokken om naar Washington te gaan. Soltania ging echter naar de luchthaven en overhandigde hem daar de brief.”*

Bedenk wel dat het begin van de bouw van Fordow voor het eerst bekend werd gemaakt op een persconferentie door de National Council of Resistance of Iran (NCRI) op 20 december 2005.

3. Araqchi stelt ook dat het nucleaire programma een economische verliespost is voor het land, erop zinspelend dat het hoofddoel het verwerven van de kernbom is. Hij verklaarde: *“Ik heb herhaaldelijk gezegd dat als we het nucleaire programma van ons land louter op zijn economische merites beoordelen, het een enorme verliespost is. Met andere woorden, als we de productiekosten berekenen, zijn die onvoorstelbaar groot.”*
4. Araqchi sprak brutaalweg over het voornemen van het regime om resolutie UNSCR 2231 niet te implementeren: *“Onze raketten vallen buiten de bevoegdheid van de Veiligheidsraad, omdat die niet voor dit doel zijn ontworpen. Bovendien kan niets ons weerhouden om onze defensieve vermogens te verhogen en de soevereiniteit en veiligheid van ons land te beschermen ... In het uiterste geval: als iemand met de bewering komt dat het raketprogramma van Iran de resolutie van de Veiligheidsraad heeft geschonden; ja, dat hebben we gedaan, maar het [nucleaire] akkoord hebben we niet geschonden.”*
5. Araqchi stelt: *“Het is het officiële standpunt van dit ministerie dat de Islamitische Republiek Iran door zal gaan met het helpen van haar regionale bondgenoten en vrienden in het weerstaan van terrorisme. ... We kunnen niet stoppen met wapenleveranties aan Hezbollah en we zijn niet bereid hen op te offeren omwille van ons nucleaire programma. Dus zullen we doorgaan met ons werk.”*

Araqchi laat duidelijk zien dat misleiding en verhulling en voortdurende schending van resoluties en overeenkomsten een wezenlijk onderdeel van het nucleaire programma van het regime zijn en dat elke hoop op verificatie een illusie is. Verificatie is alleen mogelijk door onaangekondigde inspecties, overal, op elk gewenst moment.

Secretariaat van de National Council of Resistance of Iran,

8 augustus 2015